

и хъ во имя Отца, и Сына, и Св. Духа. Аминъ. Подиръ това дава спасителенъ съвѣтъ на разрѣшенія, а понѣкогашъ споредъ грѣхове-тъ му, налага на него епитиміѣ *), коя-то обыкновенно състои отъ нѣкакви си благочестиви упражненія или въ запрѣщеніе отъ причастіе на опредѣленно време.

4) За причащеніе-то.

§ 115. Евхаристія (благодареніе) е таинство, въ кое-то вѣрующи-тъ подъ видъ на хлѣбъ-тъ и вино-то причащаватъ ся съ истинно-то тѣло и кръвъ Господа нашего Иисуса Христа за оставяніе на грѣхове-тъ имъ и за животъ вѣченъ. Начинъ-тъ за извършваніе-то на таинството Евхаристія и причищаваніе-то съ св. дарове е изложенъ въ чинъ-тъ на Божественнѣ-тъ литургіѣ; тукъ ще забѣлѣжимъ само, че желающій-тъ да ся причасти съ св. дарове, длъженъ е прилично да ся приготви за тѣхъ споредъ указаніе-то на църквѣ-тъ.

5) За Священство-то.

§ 116. Общественно-то Богослуженіе могатъ да извършватъ само онѣзи лица, кои-то сѣ законно избрани и посвятени на това дѣло отъ църквѣ-тъ. Установитель

*) **Забѣлѣжка.** Духовника, като изслуша грѣхове-тъ на кающій-тъ ся, ако е потребно налага на него Епитиміѣ, коя-то влѣзва въ съставъ-тъ на исповѣдъ-та като спомагателно средство за очищеніе и успокоеніе съвѣсть-тъ на грѣшника. Епитимія е грѣцка рѣчь и значи **укоръ**. На църковниѣ языкъ епитимія ся нарича въобще **запрещеніе**, кое-то духовникъ-тъ налага на кающій-тъ ся, както: различни видове постове, поклонни, чтеніе различни священни молитви, посѣщеніе на св. мѣста, помаганіе на църквѣ-тъ, на богоугодни заведенія въ ползъ на бѣдни-тъ и други таквизъ. Но тъй като назначаваніе-то на тѣзи наказания съставя едно отъ най-трудни-тъ длъжности на духовника, то Св. Църква му помага въ това важно дѣло съ правила-та на Св. Отци, кои-то сѣ събрани въ книгѣ-тъ **НОМОКАНОНЪ**, гдѣ-то сѣ означени почти всички-тъ душевни недужи, и показано е времето, кое-то е потребно за тѣхно-то лѣкуваніе.